

LA GRALLA

AVISOS Y SUSCRIPCIONS

RINCON 121

Entre Treinta y Tres é Ituzaingó

SENMANARI CATALÁ Y LITERARI

SUSCRICIO ADELANTADA

Ciutat	ps. 0.50
Campanya	“ 0.60
Exterior	“ 0.70

LA GRALLA

MONTEVIDEO, MAIG 29 DE 1887.

Supliquém als nostres agents y subscriptors de fora y de la Capital, que al notar lo mes petit retart ó falta en l' envió del periódich, ho posin en coneixement d' aquesta administració.

Aixís mateix devém dir que 'ls subscriptors que 's trobin en descubert procurarán posarse al corrent de la subscripció si volen llegir LA GRALLA.

QUE FÁ 'L SENYOR MINISTRE

Fórem dels qu' aplaudirem los primers passos de 'l Sr. Arellano en lo desempeny de son càrrech entre nosaltres, y molt nos dol tenir que ésser 'ls primers en ferlhi observacions respecte 'l bon compliment d' ell.

Nosaltres ab justa y pública rahó tením de queixarnos de s' activitat, puix per veus autorisadíssimas sabem que lo crim de Santa Rosa de 'l que ja tenen coneixement nostres llegidors, si no ha quedat sens cástich, (que aixó ho té qu' averiguar lo representant d' Espanya) ha quedat dins un misteri tan misteriós, que ha portat l' ¡ay! al cor á nostres paysans del departament de Canelones.

Se 'ns ha parlat molt d' aquest as-

sumpto. Han arribat fins á nosaltres rumors de que s' havia atrapat á l' assassí; 'que 'n lo jutjat departamental de Canelones s' havia fet un voluminós expedient en 'l que constava la confessió del criminal; qu' aquest havia sigut prés, y que, per influencia, lo convicte y confés havia sigut posat en llibertat. ¿Son ó nó veritat, aquestos rumors?

¿No creu oportú lo Sr. representant d' Espanya de fer ó dir quelcom que satisfassi á 'ls espanyols aqui residents, recuperant la simpatia qu' havia sabut conquerirse?

No esperem que lo senyor Arellano fassi com altres antecessors d' ell han fet; respondre á las queixas que feyan los diaris defensors de las personas é interessos espanyols: “Tengo la aprobacion de mi Gobierno, por mis actos y á nadie mas que á él debo dar cuenta”. No creyem que lo Sr. Ministre diga aixó.

ANYORANSA

¡Catalunya! patria aymada,
de ma infantesa bressol,
de mas penas lo consol,
quant mes lluny mes estimada!

Si pogués jo retornar

á ta falda y 'ls perfums
de tos llochs y las costums
de tos fills torná admirar,

De ditxa 'l cor ploraria
llágrimas de dolsa mel;
avuy plora ab las de fel
allunyantme cada dia

Ahir qu' amichs te cantaban
jo no t' anyoroba tant,
avuy la pena es mes gran
lluny d' aquells que m' estimaban.

Per' xo es que sento mes
de la patria lo recort
per' xó sento dintre 'l cor
mes anyoransa, mes pes;

Y al cantá á la patria aymada
canto també á la amistat
per ella y la «Rat-Penat»
ma pobre ofrena pro honrada.

Bunos-Aires 22 Maig.

M. TAS.

A LA MORT

De mon estimat pare

¡Pare estimat, no sou mort,
puix del mon en los perills
mentres viscan vostres fills
viureu en lo seu recort!

¡Sombra sagrada de lo meu pare
que al cel reposas per ta virtut,
recull ¡oh sombra! d' un fill las llágrimas
qu' avuy trist plora l' haber 't perdut!
¡Si es cert qu' en vida tan m' estimabas
y que 'm donares tos sentiments,
deixa que plori sobra ta tomba
aquells dolcíssims, perduts moments.....

¡Ay! la vuidesa que per tot miro,
corseca l' arbre de mon amor;
¡perdut per sempre ¿com vols que visca
sense esperansa mon pobre cor?

Per tu, volia la gloria inmensa
reconquerirne de nostra llar,
y al retornarne en aquesta terra,
genolls en terra tos peus besar;

per tu, ab deliri lo cor somreya
acariciantne dols pervenir;
d' ilusions plena, ma ment cercantne
indemnisarte de ton sufrir;
per tu, petita la terra veyá
per encabirhi ton cor ton fill
per tu, ni un dia de goig tenia
per tu afrontaba jo tot perill.

Jo só la causa de que has deixada
la vida aquesta per ma dissort;
jo só 'l veneno que en mon desterro
sense volguerho t' ha dat la mort.

Jo, que fugintne de la pobresa
per tú, somniaba sense saber
ni 'l que volia ni lo que feya
ni lo que 'm deya ni dich ni ré.

Si hi ha una gloria, si Deu m' escolta
sabrás ¡ho pare! quin es mon crim;
y si al donarte lo nom que porto
no 'n só prou digne, obris l' abim;
y així en sa gola fins que 'm destrossi,
mon cos no arribi á baix lo pregon;
¡no vull la vida si 'm maleheixes,
no vull saberne res mes del mon!

Jo dividia lo ser que 'm dáres
ab tu, ma mare y mos dos germans
¡moments de gloria per tots ja posta
quan s' estrenyian las nostras mans!
¡Lo bes dolcíssim que de ma boca
bullent sortia, per adornar
ton front purfíssim, tot ple d' arrugas,
dígasme ¡oh pare! ahont anirá?
¡digam si aquellas horas volgudas
tornarán are, com grat recort
á fer la ditxa de nostre casa,
ó si per sempre com tu ja han mort?

¡Mes no, no ho digas; calla per sempre,
que ja sospito lo que vol Deu:
¡no son finidas nostras desdixas,
sufreix per sempre pobre cor meu!

Sufreix y calla; sols aixó 't resta
en ton passatge per aquest mon,
si la desgracia sempre 't fustiga
sufreix, y calla y abaixa 'l front.

Esta es la vida que tu has deixada
pare de l' ánima, pare del cor!
sino que 'm mata 'l no poder 't veurer
plorant diria ¡ditxós tu, mort!

M. CADENET.

La Provincia de Lleyda

EN LA

EXPOSICIÓ UNIVERSAL DE BARCELONA

(Continuació)

En los terrenos del parque y adyacentes, que pertanyen al Municipi de Barcelona, que mideixen una superficie de 300,000 metros, *Vellugueja l' exercit del treball*, com canta lo princep de nostres poetas catalans, al cantar la fundació de Santa Maria de Ripollet, y s' aixecan palaus immensos com per art d' encantament, y s' alsan torres altíssimas, y s' anivellan terrenes y las casas se posan á nivell, *com un tuch de clarí tropa lleugera*, una nova ciutat apareix envocada per lo génit catalá; y es la ventatje que porta la projectada Exposició Universal Barcelonesa á totas las realizadas hasta aqui en Europa y América, la de que sas obras hauran sigut portadas á cap en menys temps, que en cap de las aludidas.

Manté, además, l' Exposició Universal, un adalit en la premsa pera extendrer la propaganda, tenir al corrent de son estat al mon, rebent y dant tota classe d' indicacions y esplicacions, y sostenint aixís l' esprit de disciplina y entussiasme entre las hosts partidarias de l' Exposició y las comarcas y los individuos expositors.

S' ha publicat en dit periódich, magníficament imprés y rich en grabats, un reglament general de l' Exposició Universal de Barcelona; del qual todos articles mes importants que nostres llegidors deuen tenir presents, son los següents.

Article 3—L' Exposició s' obrirá lo 15 de Setembre de 1887, y sa duració será de sis mesos per lo menys; en cas d' ampliació, dos mesos mes tot lo mes.

Article 24—L' Expositor que no haigi col·locat sos productes lo 1 de Setembre de 1887 perdrá tot dret á son emplaçament.

Importa també en gran manera coneixer á nostra provincia y llegidors, la circular de la Junta Directiva, d' Octubre prop-passat; per la que s' ordena que fins lo 1 de Febrer de 1887, queda reservat pera los expositors espanyols lo local ó espay que sollicitin fins dit

dia inlussiu; passat lo qual, lo concessionar podrá dispondrer del mateix.

Eixa deferencia á los productes nacionals deu ser estimada y utilizada á temps.

Pera vencer tot llinatge de dificultats, y mutiplicarse, per dirho aixís, ha organísat lo concesionari una triple Junta de Patronat, Técnica y Directiva, en la qual están representadas totas las forsas é influencias de Catalunya.

Cada nombre de la aludida Revista ilustrada, es una crida calurosa á los productors espanyols, á la qual, creyem no permanexeran sorts; y especialment no ho espererem de nostra provincia.

F. M. y P.

CONTESTACIÓ AL DISCURS

DEL SENYOR

NUÑEZ DE ARCE

PER DON

VALENTI ALMIRALL

PRESIDENT DEL "CENTRO CATALÁ"

(Continuació)

La síntesis de mon exámen dels caràcters castellá y catalá, es que 'l primer, com generalisador é idealista, comensá sos elevats fets quan s' aixamplá 'l mon per los grans descobriments oceánichs, mentres que 'l segon, positivista y analísador, deixá d' sser lo que era en quant lo mar Mediterrani deixá de esser lo llach exclusiu de la civilisació. Vosaltres, com á poble, teniu la mirada que abraça molt camp, pero per lo mateix no pot precisar los detalls. Nostre camp de visió es reduhit, pero en cambi podém examinar minuciosament las parts totas que en lo mateix hi entran. Vostre temperament produhí la gran epopeya del descobriment, conquista y domini del Nou continent, que no ha cantat encara cap de vostres poetas. En tant difícil empresa, trobém la decadencia, vosaltres y no-

saltes, á pesar de la qual, vos dich en mon llibre, vos podeu presentar ab lo cap davant lo mon cult, ab la veu entera que usavau en vostre mellors temps, mostrantli vostra decencia, mes numerosa, molt mes, que la de qualsevol altre poble, podeu dirli en nom de vostra patria: «Compadiume, si voleu, y teniame llástima; pero ¡respecteu y fins venereu la debilitat y pobresa de vida en que m' ha deixat la mes esplendent de las empresas dels temps moderns! Si estich vella y postrada, á l'altre part dels mars, la vida de que 'm vaig desprendre, anima mes d' un Continent. Una vintena de nacions parlan allí ma llengua, tenen las costums y usos, y guardan encara las tradicions que de mi reberen. Son carn de ma carn, y per sas venas circula la sanch que jo 'ls hi vaig trasmetrer, Veyeulas avuy, en lo vigor de la juventut, inquietas, volubles y bulliciosas, no desmentint ab aixó son origen; pero ¡deixeu que acabin de creixer y arribin á la edat reposada! Per ara, ab tota sa movilitat, han lograt ja establir en lo mon nou, institucions novas, sostenintlas y arrelantlas á copia de perturbacions y sacrificis de tota mena. ¿Qui sap lo que 'l porvenir los hi reserva? Cent indicis diuen que han de cumplir una missió trascendental en la historia: la d' armonisar l' individualisme saxó ab l' autoritarisme llatí, unint la llibertat y la democracia en un admirable consorci, en que 's condensi una nova época de civilisació y cultura »

Diguins ara 'l lector imparcial si 'l capitol que tals párrafos conté pot ser lo que suposa 'l discurs á que contesto. Quan un catalá escriu aixó, ab lo beneplácit y aplauso dels catalanistas, ¿se poden imputar al catalanisme las miras estretas y egoistas que 'l discurs los hi suposá?

Hi ha mes encara. Nosaltres, com un dels sólits arguments en pro del regionalisme, aduhim l' estat de postració y decadencia á que l' unitarisme y la absorció 'ns han portat. Quant mes degenerats y desnaturalisats estigan nostres caràcters, tanta mes rahó tindrem. Si avuy fos Catalunya un pais modelo, com supposeu vos que jo suposo, bojos seríam si volguessim cambiar la organisació á que deuríam tantas ventatjas. Lo primer objecte del regionalisme, 'l capital, es pera nosaltres la

regeneració de nostre caràcter per l' exercici de la llibertat. La llibertat, á nostre entendre, vivifica als individus y fa tornar joves á sas agregacions! Confesseu, donchs que no haveu comprés la essencia de nostre catalanisme, que lluny de volguer ocultar nostra actual situació, te interés extraordinari en posarla á vostra vista y á la de tot lo mon.

PER NO TIRAR BÉ

Las dotze estaban tocant
las campanas de la vila;
la nit, serena y tranquila,
favoria 'l nostre plan.

Tant sols lo bordar d' un gos
aquell silenci turbava
y 'l sereno que cantava:
Alabado sea Dios.

Arribo al fi fatigat;
espero l' hora volguda:
faig la senya convinguda...
y no obtinch cap resultat.

Repeteixo, ¡cál tampouh.
¿Y are que faig? vaig pensar
¿com la podré despertar?
¡Ah, ja ho sé! tirantli un roch.

Com que soch un xicot destre
y á tirar tinch alició,
tiro 'l roch cap al baleó
y ¡pam! toco á la finestra.

Ja sento 'l gueto cremat.
¡San Antoni, quin bunyol!
Del esglay, com un mussol,
me quedo dret y parat.

Baixa 'l gueto, me arreplega,
vull donar satisfaccions;
mes ell, fugint de rahons,
me fa voltar y 'm masega;
y mentres jo esporuguit,
calent de cops com un ase
me 'n anava cap á casa,
pensant en lo sucehit,
bordá se sentia 'l gos,
la lluna l' espay corria
y 'l sereno repetía...
Alabado sea Dios.

LA GRAN PIRÁMIDE

Revelacions sorprenents, increïbles, pero afirmadas á la vista del mon enter segura y formalment per una de las autoritats científicas mes respectables han sigut donadas á llum per M. Piazzi Smith respecte á la major de las pirámides d' Egipte, la pirámide *Gisch*. La sencillés, lo despullat d' aquest colossal monument, lo mes gran de quants existeixen en la terra, va ser mirada sempre com una cosa misteriosa é inesplicable, al considerar la potencia de 'ls medis mecánichs, la extensió dels coneixements científichs que suposava la seva construcció, y per consegüent lo grau de civilització que acreditava aqueix testimoni de las primeras edats del mon. Testimoni llarch temps silencios, pero no mut, ha contestat per fi cosas maravellosas á las incessants preguntes de la ciencia. ¡Aixó semblará extraordinari impossible!

No obstant, segons M. Piazzi Smith, es la veritat: la gran pirámide es una obra mestre de la ciencia, un monument geométrich y astronómich, un prototipo universal, ple de números y armonia.

Sentim no poguer representar aqui una idea de 'ls considerables treballs, de las profons investigacions que han vingut á parar á aquestas revelacions inesperadas; ab prou feynas podem donar á coneixer superficialment las conclusions d' una obra de Mr. Piazzi Smith, titulada; *Vida y treball de la gran pirámide*, en la qual dona compte ab exactitut de sos admirables descobriments.

Tots los escriptors mes autorisats están acordes en considerar la gran pirámide com lo primer y mes antich monument de la arquitectura egipcia; la seva edat sembla ser d' uns 2.000 anys. Está mes al Nort que totas las demés, y 's demostra que cada pirámide es tant mes recient quant mes s' acosta al Mitjdia. Herodoto afirmava que havia sentit á 'ls sacerdots egipcis que la proporció establerta pera la gran pirámide entre 'l costat de cada una de las caras triangulars fos igual al quadrat construït sobre la seva altura vertical.

(Seguirá)

¡CABRERA!

NOVELA DE COSTUMS CATALANAS

PER

«X.O. CEGÓ»

Montevideo—Febrer del any de vintiset la Restauració

dels Jochs Florals

CAPÍTOL V

L' ordinari ó recader

—Per aixó,—deya en Bernat—per no tindre 'l judici ben assentat es que 'ns dona aquets disgust!

—Pero jo no veig—va dir l' Angeleta fent-se la que res sabia—que per enrahonar no mes, poguesseu enfadarvos al extrém de tan carla en lo colegi.

—Oh!... es que no solsament enrahonaban, sino que...—va dir en Bernat baixant la veu y fent com qui s' esgarrifa—éll tenia á n' élla agafada per la má!...

—¡Ah! exclamá l' Angeleta,—aixó ja es altre cosa... ¡mira aquell mosca balba, que sembla que no hi veu, y fa uns ulls com unas taronjas! No 'n feu cas, per aixó, Bernat, la Maria es molt bona minyona y ab lo cástich de vergonya que li haveu donat, estich segura que s' esmenará. Ab aixó, Bernat, jo me 'n vaig que tinch tart. Penseu en lo qu' hos he dit. ¡Adeusiau!

—Si, si, ja me 'n recordaré, Angeleta, ¡adéu, fins mes veure!

Nosaltres també 'ls deixarem momentáneament pera donar lloch á esclarir lo teixit dels personatjes qu' han passat per devant de nostres ulls.

CAPÍTOL VI

L' agutzil

Ans de passar avant al cumpliment de la promesa qu' havém fet en l' anterior capítol nos veyém obligats á presentar un altra per'

sona que, encare que secundaria. está en joch en lo present llibre.

L' agutzil de la vila qual nom era Felip Fortuny, estava novament batejat pe'l poble ab lo sobrenom de l' «Esquirol,» per lo esbojerrat de son caràcter, y en contraposició de no poder correr, perque era coix de la cama dreta.

Home de guerra en la qual hi va perdre no sols la cama dreta, si que també la ma esquerra, conservaba sempre lo tipo de militar belicós que tant viu habia d' ésser quant jove, y de consegüent semblava que tot ho volia passar á sanch y á foch.

Per tindre la «gloriosa» fulla de fetas que constantment se llegia en sa propia persona, cap dels ajuntaments que se succehian en la vila, 'l treyan del empleo d' agutzil,

Y encara que 'l sou que li donaban era poch, ell s' enginyaba, ja ensenyant de lletra á algunas personas majors, ja escrivint cartas y fent comptes per tots aquells que demanaban sos servicis. Ab aixó, podém dir que l' «espetufa» la tenia assegurada.

(Seguirá)

NOVAS

En los Estats-Units d' América s' ha organitzat un «tren exprés» compost d' una locomotora, un vagó y un furgó que recorre 240 kilómetros en dos horas y vint y sis minuts, incluyent sis de detenció en diferentas estacions. Eix tren es conegut ab lo nom de «*Tren periodich*», perque porta los periódichs ab moltes horas de ventatja.

Com se veu es gran la utilitat que ofereix á la premsa eix nou adelanto en la locomoció, pera nosaltres utópich, puig estem acostumats á que los periódichs 'ns arriban tots, quant l' ase ja s' ha mort de riallas, y aixó encare si es que arriban.

✱

L' ajuntament de Barcelonas está ultimant las negociacions pera contractar 180,000 metros quadrats d' empedrat de fusta, ab l' espressa condició que ha de estar col·locat en

los principals carrers de Barcelona pera lo dia de l' apertura de l' Expsióció Universal.

Un aplauso al municipi.

VUYTS Y NOUS

En una fondutxa.

Un parroquiá:—¡Socorro!

Lo mosso:—¿Que passa? ¿Que hi há?

—Que aquesta llebra estofada que m' han servit, té molt de bruixeria.

—¿Y aixó? ¿Perqué ho diu?

—Perque al moment d' empassar-me aquesta pota, m' ha clavat una esgarrapada al nas.

Lo mosso (apart): — Ho crech molt bé...
¿Com qu' es de gat!

***

Ensenya un senyor la seva llibreria á uns coneguts, y un d' aquets li diu:

—Enrich ¿hi tindrás algun inconvenient en que de tant en tant te demani un llibre per entretenir-me?

—No, no me 'l demanis, que no podré deixarte'l.

—¿Y aixó?

—Demanam un' altra cosa; llibres, no. Los llibres regularment no 's tornan.

—Pero home...

—Res: lo dit, dit: figurat si sabré jo si 's tornan, que la majoria dels que veus aqui al armari á mi me 'ls han deixat y jo no m' hi cuidat may de tornarlos.

***

Un jove que estava á punt de casarse 's confessava, y 'l capellá vá preguntarli:

—Que sab dels misteris de la Passió y Mort de Jesucrist?

—Res enterament, respon lo jove: es la primera noticia que 'n tinch.

—Pero home, replicá 'l confés, una cosa como aquesta que la sab tothom.....

—Donchs per mor de Déu, si la sab tothom, no diga que son misteris.

***

Un cassador sostenia que havia mort déu

perdius ab un tiro, y está clar, tothom se n' hi reya.

—Tu, diu dirigintse á un séu criat, ¿no vas veure tal dia com matava deu perdius de un tiro?

—Si senyor: respongué el criat, deu perdius y un tort.

—Home.:. home... Lo qu' es lo tort jo no 'l vaig veure pas.

—Be, ja veurá: jo tampoch vaig veure las perdius.

EXTREMS

Per una modista:

Tallar un vestit de senyora ab patrons de llahut.

Per un adroguer:

Aprofitar lo paper ridicul per fer paperinas.

Per un picador:

Picar á un toro ab la pica de l' aygua beneyta.

Per una espasa:

Despatxar á un toro després de arreglarli la mesada.

Per un ministre de la Guerra:

Ascendir á sargento al cabo de Creus y declarar de reemplaás al capitá Aranya.

Per un escolá:

Encendre las llantias que porta als pantalons.

Per un marino:

Atracar un barco al moll dels ossos.

Per un herbolari:

Vendre arrels de bojeria.

Per un aereóstata:

Elevarse al espay ab un globo de Peixos.

Per un jugador de pilota:

Guanyar una partida ab la pilota de l' olla.

Per un general ordenancista:

Agafar á un insurrecte y clavarli al cap quatre balas... de cotó.

Per un mestre d' obras:

Edificar una casa ab las pedras del tuti ó de la bescambrilla.

Pél fill de qualsevol governador civil:

Anar á benehir lo ram de higiene.

Per la societat protectora de animals:

Concedir protecció als grills de taronja; als quartets que 's donan d' anguila 'l día de Nadal; als galls que fa un cantant bunyol; als caragols de una máquina; al gat que tragina un borrarxo; á las llagostas que llensa un fumador y finalment, al ase de 'n Mora.

En la Plassa de Sant Janme:

—Oncle, sabéu quina hora seuyala aquest rellojtje?

—Tot just conech las del nostre poble y vols que conegui las de Barcelona?

Mientras estava plovent, un pobre ceguet aprenia de memoria una llisó de solfa.

Y com que tot sovint repctia las notas: *fa, sol, si*, una dona compassiva exclamá:

—¡Qué trist qu' és ser cego!.. Vés ara aquest pobret: está plovent á bóts y barrals y diu que fa sol!..

En un convit:

Al presentarse 'l rostit á taula, un nen assegut al costat de la séva mare, ab la vista 'l devorava.

Comprenentho la senyora de la casa, va omplirli 'l plat, y la criatura en un tancat y obrir d' ulls va fer neteja.

—Miréu qu' es prou, digué la mamá, mitj avergonyida: aqui del modo que s' ho menja y á casa no 'n vol.

—Perque no 'n *nonan*, va respondre 'l baiilet.

Epígramas

Cusint aprop meu s' estava
una nena molt guapeta,

quant tot de cop se m' espanta

pregunto 'l qu' es y 'm contesta:

—Res, ha caygut un gota.

—¿Qu' estrany vaig fer de contesta

que sense ploure, á la casa

hi puga haber cap gotera?

—Donchs no t' estranyi cap mica
digué tornantse vermella;
treu lo cap per la finestra
y veurás que hi ha mullena.

B. SABATE.

TRENCA-CLOSCAS

XARADAS

Hu-quart per tres la total
si *prima* que ta germana,
fa 'l que li donga la gana
sense veurer si fa mal;
dius que un disgust á la tot
la portará, á mi m' apar
que si 's compra un *hu-dos-quart*
la deixis fer sens dir un mot;
que la que *prima jirada*
orgullosa en esta vida,
y tan *quatre-repetida*
no pot ser molt estimada.

ESTAPERET.

LOGOGRIFICI

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10—Una provincia.
1 2 3 4 5 6 7 8—N' hi ha á Roma.
3 2 1 2 9 10 3—La major part ne portan
9 6 5 8—Una herba.
1 2 5 10—Objecte mortífer.
3 6 5 2—Nom de dona.
7 8 3 2—N' hi ha de moltes classes.
3 4—Nota musical.
5 2— " "

CAP CIGRANY.

Solucions á lo insertat en lo número anterior.

- 1—Ba-lla-do-ra
2—Mon-te-vi-deo.
3—E-leo-no-ra.

Han enviat solucions los ciutadants següents:

- Totas—Estaperet, Camalluhent y un Viudo.
2 y 3—Ningú y Cap y Pota.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR DE LA GRALLA.

Per indisposició de l' encarregat d' aquesta secció no
contestém á las cartas rebudas aquesta semana.

ANUNCIS

Peluqueria del Siglo

DE

PAU SALA Y GERMÁ

Acaba d' obrirse—Carrer 25 de Mayo 188

MONTEVIDEO

PAU SANTIANS

ARQUITECTE

y professor de dibuix lineal, levat y topogràfic

Projectes d' edificis públics y particulars,
aixecament de plans,
divisions de propietats, peritajes y tassacions.

Carrer Yaguaron 302

La Cantinera

Fábrica de Camisas y calsetets

DE

JOSEPH OLONDRIZ (Fill)

157 y 159, CALLE IBICUY, 157 y 159

MONTEVIDEO

Dipòsit de paper pintat

25 de Maig, cantonada Cámaras